

PVP Đại Lão Cùng PVE Đoàn Trưởng

Contents

PVP Đại Lão Cùng PVE Đoàn Trưởng	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10	16
11. Chương 11	18
12. Chương 12	20
13. Chương 13	21
14. Chương 14	23
15. Chương 15	24
16. Chương 16	26
17. Chương 17	28

PVP Đại Lão Cùng PVE Đoàn Trưởng

Giới thiệu

Edit: 1 miếng bánh ngọtThể loại: Vong du bàn phím, ôn nhu PVP đại lão công x mỹ nhân PVE đoàn trưởng thụ, đại cu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/pvp-dai-lao-cung-pve-doan-truong>

1. Chương 1

Trong lúc vận tiêu, PVP đại lão nhìn thấy một acc nhỏ chưa mãn cấp bị quái tinh anh dã ngoại đuổi đánh.

Đại lão thấy đáng thương, đổi trang bị PVE muốn giúp em gái đánh quái, ai ngờ bị thích khách đang tàng hình cho một hit bay màu.

PVP đại lão rất bức mình.

Đại lão liền đổi trang bị PVP muốn thông ngược trở lại, nhưng mà hần phát hiện mình chỉ có trang bị buff.

Acc chính của đại lão là Nghê Thường, vừa có thể DPS vừa có thể trị liệu.

Có điều phiên bản trước Nghê Thường để tâm pháp DPS ở trước cửa đấu trường gọi cả ngày cũng không gọi được đồng đội.

Cộng với Nghê Thường trị liệu rất bá tại đấu trường, vậy nên đại lão không chơi DPS.

Kênh bang hội dồn dập spam: Shock đến óc! Buff 2450 điểm 130 ngàn máu sắc bén như tấm thép chết thảm tại dã ngoại, cư nhiên bởi vì....

Đại lão giận rồi.

Từ khi trở thành một PVP cứng tay, đại lão đã rất lâu không bị mấy đứa tôm tép thông chết tại dã ngoại.

Đại lão hùng hồn tuyên bố, muốn trong vòng một tuần lễ làm xong một bộ trang bị DPS để dạy dỗ những kẻ xem thường địa vị của Nghê Thường DPS tại đấu trường, tái hiện khí thế Nghê Thường một hit kill trời kill đất kill cả vũ trụ của phiên bản cũ.

Đám PVP trong bang hội dồn dập vỗ tay cổ vũ tinh thần.

Nói là làm, đại lão farm điểm hai tuần lễ, cuối cùng cũng coi như gom đủ phần lớn trang bị PVP.

Chỉ thiếu một cây vũ khí.

Tâm pháp DPS của Nghê Thường thuộc dạng bộc phát dồn sát thương, vũ khí tốt nhất chính là một cây phá phòng PVE trong bí cảnh.

Hai tuần lễ này đại lão cũng đi bao kim đoàn hai lần.

Mỗi lần bao đoàn mang 800 ngàn vàng đi vào, rồi lại mang 800 ngàn đi ra, cái gì không có, đen khùng khiếp.

Đám PVP trong bang hội nói: Có đá bóí đó, ông thả một cái là có thể ra trang bị mình muốn.

Đại lão nói: Dù mạ PVE còn có thể chơi như vậy? Đây không phải ăn gian sao?

Bang chúng: Dù gì cũng phải cho mấy đứa tay thối một đường sống chứ

Đại lão ở trong thành chính rạo rạo thu mua đá bóí.

Chốc lát liền có người mật đại lão, nói mình có đá bóí vũ khí DPS của Nghê Thường.

Đại lão nhanh chóng chạy đến cửa nơi giao dịch gặp người.

Vừa thấy mặt, hai con mắt của đại lão liền bị người trong màn hình lấp lánh đến mù loà.

Người bán mặc đồ hết sức lảng lơ, để quả đầu HKT mới ra, còn bỏ tiền nhuộm màu, phi phong trên người cũng là áo lông thất tịch phiên bản giới hạn, đi một bước lông chim rơi một chỗ, ăn mặc vô cùng ảo lả, còn thiếu không viết hai chữ “có tiền” lên mặt.

(*) Phi phong là áo choàng lưng, trong JX3 thì một cái phi phong có giá 688 tệ (~ 2 triệu rưỡi tiền việt).

Đại lão nghĩ thầm: Cho mấy thằng như vậy vào đấu trường, anh đây có thể đánh sập mặt mười thằng.

Vấn Kiếm chia thành PVP và PVE, trang bị đều thuần túy dựa vào đánh.

PVP đánh đấu trường tích chiến giới tích uy danh có thể đổi trang bị PVP.

PVE đánh bí cảnh giết boss có thể lấy được trang bị PVE.

Duy nhất chỉ có ngoại trang là dùng tiền mua.

Đồng thời, hai vòng PVP cùng PVE có một quy định bất thành văn.

PVE mặc càng đẹp thì DPS đánh ra càng cao, không lọt top thì xin đừng nói chuyện.

PVP mặc càng như NPC môn phái thì thực lực càng mạnh, ra tay chính là trình độ như đại sư huynh môn phái.

Người bán nhìn người mua trước mắt một chút, mở miệng nói câu đầu tiên: Ông thật sự muốn dùng 50 ngàn vàng mua cây vũ khí này hả?

Đại lão: Phải, nhanh giao dịch với tôi đi

Người bán: Ông nghĩ kỹ chưa? Đây chỉ là vũ khí phổ thông, khá hơn cây cối hiển bang một chút, ông có thể đi đánh bí cảnh mười người để hiểu cơ chế, rồi đi đoàn dạy học, hoàn toàn có thể kiếm với giá rẻ hơn

Đại lão: Không rảnh không có ý định

Người bán: Cây vũ khí này tương đương với 100 tệ, rất lỗ, ông chắc chắn chứ?

Đại lão: Tôi biết

Người bán: Có lúc một cây vũ khí căn bản không thay đổi được cái gì, trò Vắn Kiếm này cần phối đồ, vũ khí cối hiển bang cũng có thể phối hợp với một bộ trang bị bình thường, ông thêm QQ của tui, gửi ông cách phối

Đại lão:??? Cảm ơn không cần, cậu nhanh chóng giao dịch với tôi đi

Người bán: Dù ông không thêm QQ tui, tui cũng muốn khuyên ông bình tĩnh một chút, người mới không nên quá coi trọng trang bị, ông một thân đồ cấp thấp, không cần thiết kiếm cây vũ khí này

Đại lão: Ai nói tôi là người mới?

PVP đại lão mở bảng trang bị phát hiện mình mặc lộn, trên người là set đồ xanh cấp thấp hệ thống cho lúc lên cấp, bề ngoài lại mô phỏng đồ phái nhập môn của Nghê Thường, trong mắt dân PVE chính là nhà quê chân đất.

Đại lão mau chóng đổi trang bị PVP của mình.

Đại lão: Tôi không phải người mới, tôi là dân PVP, muốn build đồ, bao đoàn hai lần cũng không ra, ngại phiền phức nên mua đá bói

Người bán nhìn trang bị PVP của đại lão, toàn bộ tinh luyện sáu sao khảm đá tám lấp lánh, lại nhìn bang hội của lão bản, bang PVP lớn nổi danh của toàn server.

Người bán ngay lập tức sửa lại thái độ, chân chó lên.

Người bán: Lão bản, đêm nay tui có đoàn, đoàn trưởng là đại đệ đốc người châu Âu lái xe, mỗi đoàn viên đều là lão tài xế có tuổi nghề ba năm, đánh tốc độ trong hai tiếng, không ra đồ hoàn toàn bộ tiền. Nếu ông tới, cục đá kia giảm 10% cho ông

(*) Tương truyền rằng khi chơi game, nếu bạn là người châu Âu thì sẽ vô cùng may mắn, kiếm gì được nấy, ngược lại là dân châu Phi thì xui đủ đường, tìm đồ sẽ không rớt.

Đại lão: Tuy rằng tôi là dân PVP, tôi cũng biết kim đoàn PVE có rất nhiều tên lừa đảo

Người bán: Tiêu Tương đoàn, YY123456, kim đoàn lâu năm từ niên đại 80

Đại lão: Tôi biết tôi biết, đoàn trưởng là gay, đã từng lên 818 trên diễn đàn

(*) 818 giống như lên thị, lên phốt bên mình.

Người bán: Chính là tại hạ

Người bán: Đây là acc nhỏ của tui, acc chính ngày hôm nay đã hết lượt rao kênh thể giới, tui sẽ không lừa gạt ông

Đại lão: ... Tôi không phải nói chuyện này

Người bán bỗng nhiên tỉnh ngộ, an ủi: Bác yên tâm, tui sẽ không chơi gay cùng lão bản, hoa cúc của bác khi vào đoàn là cái dạng gì, lúc đi ra vẫn sẽ y nguyên cái dạng đó

2. Chương 2

Bây giờ tối, đúng giờ mở đoàn.

Tên bán đá kia quả nhiên là đoàn trưởng nổi danh trong giới PVE, bởi do yêu cầu nghiêm khắc nên thường xuyên vì một chút chuyện nhỏ mà lên 818.

Đại lão có chút sợ hãi, sau khi tiến vào bí cảnh âm thầm mở lục bình.

(*) Dùng phần mềm lục bình có thể ghi hình quá trình thao tác trên desktop, đại lão sợ bị lừa tiền nên quay phim lại ấy mà.

Đoàn trưởng ở trong YY thành thực chỉ huy đoàn viên mở cửa, dọn tiểu quái.

Đại lão tới có chút sớm, sau khi vô bí cảnh liền đi dạo loanh quơ ở lối vào, nhìn thấy NPC liền click đống click tây một chút, kết quả tiện tay click vào NPC cốt truyện.

YY nhất thời bùng nổ.

“Ai mở thái giám ở cửa thế hả!”

“Đậu má chiếu phim rồi! Ngộ còn đang bắn tên dọn quái!!”

“Cờ hó! Tui đang lái xe đổ dầu!”

Đại lão vô cùng sợ hãi, điên cuồng nhấn WASD, trên màn hình còn đang chiếu phim, hi vọng chờ phim kết thúc hẳn có thể cách xa NPC.

Kết quả phim chiếu xong, hắn vẫn còn đang đứng tại chỗ, bị tóm ngay tại trận.

Đoàn trưởng giận dữ: “Xem người bên cạnh thái giám là ai! Thông chết nó đi!”

Đoàn viên A: Thông nó!

Đoàn viên B: Là lão bản mở phim

Đoàn trưởng: “Thôi bỏ đi, lão bản ông đừng sờ lung tung, lại đây đi theo tui.”

Đại lão: Được được, xin lỗi nha.

Lão bản, đánh thuê, đoàn trưởng vào chỗ.

Đoàn trưởng nói trong YY: “Mọi người kiểm tra trang bị của nhau một chút, con người của tui mấy cậu cũng nghe nói qua rồi đó, đợt lát nữa DPS không vào được top mười thì trừ tiền lương, lão bản đoàn chúng ta phải phụ trách lão bản. Hai tiếng xoát cấp tốc, tất cả mọi người đều hiểu rõ đi.”

Kênh đoàn có người chỉ ra một buff mặc hai món PVP.

Buff kia phản bác tôi mặc PVP thường xuyên buff top một, buff không được top một tôi không cần lương.

Đoàn trưởng: “Không phải vấn đề tiền lương, chúng ta phải phụ trách lão bản, không thì cậu khiến đánh thuê khác nghĩ như thế nào? Lão bản nghĩ như thế nào?”

Đại lão: Tuy rằng PVP hiểu không rõ lắm, thế nhưng hai món này có lượng trị liệu hỗ trợ, ngự thú sư ăn trị liệu, cô ấy phối đồ như thế lượng trị liệu khẳng định hơn 4000, buff một ngum đầy hòng.

PVE đoàn trưởng: ...

Đoàn viên: ...

Lão bản khác: ...

Đại lão: Có phải tôi không nên nói không? Thật xin lỗi, mấy cậu cứ tiếp tục, tôi chỉ là nhìn cách phối đồ này liền nhịn không được.

Đoàn trưởng: “Nếu lão bản đều nói như vậy, boss đầu ngự thú sư kéo ba tiểu quái, kéo không được tự lui.”

Ngự thú sư buff đồng ý.

Boss đầu ngựa thú sư buff quả nhiên sắc bén, kéo ba tiểu quái không loạn cừu hận, còn kinh khủng buff được top một.

Đoàn trưởng còn chưa nói, đại lão vô cùng vui vẻ chat kênh đoàn.

Đại lão: Em gái giỏi quá! Em gái thật lợi hại! Em gái có chơi PVP không?

Ngựa thú sư: Tôi là nam, không ngẫu không lợi hại không chơi.

Đại lão: Ô kê.

3. Chương 3

Tuy rằng PVP đại lão tao lãng tiện trong đấu trường, không sợ bất kỳ ai, thế nhưng với PVE hắn có ám ảnh tâm lý.

Khi còn là tiểu bạch, lúc đó vẫn trong niên đại 80, hắn vừa mới mãn cấp, cùng tiểu đồng bọn làm nhiệm vụ tiến vào phó bản 25 người của niên đại 70, boss một còn chưa được gặp mặt, thì bị kẹt cứng đến chết ở cổng, rồi sau đó giải tán cả đoàn.

Sau này mới nghe PVE đoàn trưởng nói với hắn, cửa chỉ cần mở cơ quan là có thể vượt qua, nếu đánh sẽ đánh không chết, tới gần năm thước sẽ mở quái, còn có thể bị phản sát thương.

Sau đó đại lão hỏi kênh thế giới chơi PVE cần gì.

Có người trả lời hắn: Học dùng sáp kiện

(*) Sáp kiện là các plugin hỗ trợ cho việc theo dõi buff và debuff trên người, thời gian xuất chiêu của boss, đánh dấu và hướng mặt, v...v... Nói chung giúp việc thao tác trong game dễ dàng hơn một ít.

Đại lão đi tra baidu ra một đồng sáp kiện, không biết sáp kiện PVE làm sao lại nhiều như vậy, mẹ nó mỗi cái còn không giống nhau, xanh xanh đỏ đỏ muốn mù cả mắt.

Đại lão đánh bậy đánh bạ dùng một sáp kiện PVP, từ đây mở ra thế giới mới.

Qua một tháng, game liền mở level 90, PVP đại lão nghĩ đại khái mọi người đều mù mờ như nhau, có thể nhân dịp thử đi PVE một lần.

Kết quả bước chân vào Thiên Khải Môn, bí cảnh ngày năm người hành nhất lúc đó.

Quá trình đại lão không muốn nhớ lại, hắn chỉ biết mình luôn bị đám quái trên tường thành bắn chết không hiểu vì sao, đồng đội còn chế nhạo hắn không xem hướng dẫn.

Hắn vô cùng bực mình: Mới vừa mở 90, hướng dẫn ở đâu ra

Đồng đội: Bị ngu hả cha? Không lên diễn đàn coi? Qua Qua sáp kiện đều đã update hướng dẫn hơn cả tám trăm năm!

Đại lão: ... Qua Qua sáp kiện là cái gì? Đây chỉ biết U U sáp kiện

Đồng đội: Dis! Hoá ra là dân PVP

Đại lão tổn thương nặng nề, PVP thì làm sao? PVP thì không thể đánh bí cảnh à?

Sau đó, hắn gia nhập bang hội PVP hiện tại, hỏi mấy người kỳ cựu mới biết PVP và PVE hoàn toàn là hai thế giới khác nhau, ngoại trừ Thiên Khải Môn, phụ bản nhỏ hằng ngày PVP vẫn có thể chơi một chút. Cái khác hắn đừng có mơ.

Đại lão: Vậy tại sao bí cảnh nhỏ bình thường bọn họ cũng không chịu mang tôi?

Nhóm PVP trong bang: Thím không có trang bị, ghét bỏ thím chứ còn gì nữa.

Đại lão: Làm sao kiếm trang bị?

Nhóm PVP trong bang: Cần tiền, đến đến đến tui tui mang thím chơi PVP, trang bị không cần tiền, đi đấu trường cũng rất vui vẻ

Đại lão đi vào đấu trường, phát hiện thật sự rất vui vẻ.

Đánh đối diện như thái rau rất vui vẻ.

Cùng đồng đội mang acc nhỏ xếp hàng vào bắt nạt mấy con gà cũng rất vui vẻ.

Quãng thời gian vui sướng luôn khiến người ta hăm sâu trong đó, PVP đại lão nhanh chóng quên hết chuyện hăn muốn đánh PVE.

Mãi đến tận hai tuần lễ trước, hăn bị đánh ngã sấp mặt tại dã ngoại nhưng không có sức đánh trả, kiếm trang bị thì phát hiện cần vũ khí pho bản.

Giải quyết xong cửa chính, dọn sạch toàn bộ tiểu quái, thuận lợi đi đến trước mặt boss một.

Bao đoàn một lần là 30 ngàn vàng, ra một cái thẻ đổi trang bị hoặc vũ khí bình thường là 15 ngàn, ra hai cái thẻ trở lên thì 30 ngàn, không ra hoàn lại tiền.

Đại lão tự sát nằm trên đất hỏi: Các cậu đỡ chứ? Hai đoàn trước đen chết tôi rồi, không ra cái gì.

Đoàn trưởng: “Đoàn tui tui chuyên đồ lão bản lần đầu đánh bí cảnh như bác đây, bác 4500 điểm trang bị đi vào, tốt nghiệp 7000 điểm trang bị đi ra.”

Boss một rút ba cái thẻ đổi trang bị Nghê Thường.

Đoàn trưởng: “Ủầy! Quá thơm! Một cái giặt một cái đổi còn một cái có thể làm quần lót mặc!”

Đại lão: Có phải cậu gạt tôi không, nếu như boss sau cái gì cũng không rút thì chẳng phải tôi mất trắng 30 ngàn này sao?

Đoàn trưởng: “Boss một, ba cái thẻ! Boss sau sẽ không rút chắc? Rút cái gì ông cũng đều có lời!”

Đại lão mơ hồ có chút nghi ngờ.

Đánh boss hai, đại lão mở màn nằm chết trên đất xem người ta đánh.

Giai đoạn sau của boss cần nhảy lên đài cao đốt đèn, người nhảy đài bị rút mạng, đoàn trưởng đang T boss, bèn la trên YY: “Những ai biết đốt thì đều nhảy hết đi.”

Đại lão nằm trên sàn nhà nhìn một đám người nhảy lạch bạch như châu chấu bị mù, qua hai phút không ai nhảy được.

Đại lão không nhìn được nói: Có phải nhảy lên đốt đèn là được? Kéo tôi dậy tôi nhảy thử xem

Đoàn viên: Mau hồi sinh lão bản kia dậy, PVP ấy, ông đó làm được đấy!

Đại lão sau khi đứng dậy quả nhiên thành công nhảy lên đốt đèn trong một nốt nhạc.

Đại lão: Đơn giản như vậy? Mấy người bị si đa sao?

Đoàn trưởng dịu dàng bảo: “Lão bản, vừa nãy vất vả cho ông rồi, bây giờ ông đến trước mặt boss dùng nhúc nhích, chờ boss vả ông một cái là ông có thể nằm tiếp.”

Đại lão: Ô kê.

Đứng trước mặt boss, đại lão chờ chết.

Hăn kéo góc nhìn, nhìn thấy bên cạnh có một NPC xanh lá sắp bị quái do boss gọi ra đánh chết, hăn tiện tay buff cho NPC kia một cái.

Cừu hận của tiểu quái ngay lập tức lộn xộn, tiểu quái mang theo buff hỗn loạn xông vào đoàn người.

Diệt đoàn.

4. Chương 4

Đại lão: Xin lỗi.

Đoàn trưởng: “Lão bản, tại sao ông phải đi buff NPC? Ông nghĩ cái gì thế?”

Đại lão: Tôi thấy không ai buff NPC ấy, cổ sắp chết thiệt đáng thương.

Đoàn trưởng: “Lão bản ông là gái hả?”

Đại lão: Liên quan gì đến gái?

Đoàn trưởng: “Mấy em gái chơi buff thường có tình mẹ tràn lan một chút. Lão bản ông không cần phải có gánh nặng tâm lý, cứ đằng hoàng làm lão bản nằm chết, tui tui bao ông đỡ chót vót luôn. Được chứ?”

Đại lão: Ô kê.

Lần nữa mở boss, lần này thuận lợi đánh qua. Không có ra đồ của đại lão, đoàn trưởng nói còn bốn boss phía sau, không cần sốt ruột.

Boss kế cần đánh phải đi rất xa.

Đại lão không biết có thể chui góc lag đi tắt, hai lần bao đoàn trước đều chờ truyền tống, lần này ngồi dậy sớm, chỉ có thể tự mình chạy.

Kết quả mọi người đến nơi hấn vẫn còn đang đi chậm chậm.

Đoàn trưởng nói: “Lão bản, tui tui mở cốt truyện rồi, ông tìm tiểu quái để chết đi, rồi truyền tống tới.”

Đại lão: Chỗ nào có tiểu quái

Đoàn trưởng: “Vậy thì té chết đi.”

Đại lão: Ồ

Đoàn trưởng: “Chờ đã!”

Quả nhiên, đại lão mặc trang bị PVP 130 ngàn máu nhảy từ trên đài cao xuống.

Ếu chết.

Skill tự tuyệt đã dùng ở boss một, thời gian cooldown kỹ năng là một tiếng. Lần này thật sự phải chạy bộ tới.

Đại lão vội vàng mở mic YY: “Thật xin lỗi! Mấy cậu chờ một chút tôi lập tức tới ngay!”

Đoàn viên: Ui, giọng lão bản nghe hay quá

Đoàn viên: Nghe hơi giống nam thần của ngộ

Đoàn viên: Ahihi, chào lão bản đáng yêu

Đại lão hoàn toàn không rảnh nhìn kênh đoàn, hấn đánh đấu trường cũng không khẩn trương như vậy bao giờ, 24 chờ 1, ở server phút đều là đòi tiền.

Đại lão vô cùng lo lắng nhảy lên tường thành, cưỡi ngựa, cà lộc cà lộc chậm chạp chạy tới trước mặt boss.

Đại lão: Xin lỗi xin lỗi, làm tổn thời gian của mọi người.

Đoàn trưởng: “Không cần khách khí, ông là lão bản mà.”

Đoàn viên: Lão bản trả tiền, lão bản lớn nhất

Đại lão: Vậy thì tốt quá, tôi muốn đi xa nước.

Đoàn trưởng: “Tụi tui chỉ khách sáo thôi, ông mau tới đây!”

Người đến đông đủ, cuối cùng bắt đầu đánh.

Đoàn trưởng hỏi ai tình nguyện dắt tiểu quái giai đoạn sau, kết quả tất cả mọi người đều muốn làm DPS, không ai đồng ý.

Đại lão tràn đầy tự tin: Để tôi để tôi, tôi 130 ngàn máu cũng giống T của mấy cậu, tuyệt đối phong tào giúp mấy cậu dắt tiểu quái.

Đoàn trưởng: “Lão bản ông tốt hơn hết là vẫn nên nằm đi, tụi tui có T phụ.”

Đại lão: Đừng khách khí, tôi bao đoàn hai lần trước, đã thấy người khác dắt ra sao, tuyệt đối không thành vấn đề. Nhiều DPS đánh nhanh lên một chút, buổi tối tôi còn muốn đánh đấu trường.

Đoàn trưởng không thể làm gì khác là để đại lão tới, giai đoạn sau đại lão vô cùng phong tào chơi nổi dùng tiểu khinh công bay nhảy trên không, kết quả tào quá mức, quên thêm máu để kéo cừu hận của quái, khiến quái vọt vào trong đoàn.

Đoàn trưởng: “Lão bản...”

Đại lão: Tôi nằm tôi nằm.

Lúc sau lão bản an tĩnh nằm trên đất nhìn mọi người đánh boss lại lần nữa.

Thực ra hắn đã xem qua hướng dẫn mấy lần, mặc dù có chỗ đọc không hiểu, nhưng mà cũng từng bao đoàn hai lần.

Hắn cảm thấy mình có thể, thể nhưng ngấm lại biểu hiện mấy lần trước, hắn không dám tiếp tục đưa ra đề nghị để bản thân thử lại.

Rốt cuộc đánh xong boss cuối cùng, rơi sách cốt truyện phụ bản của Văn Kiếm.

Mặc dù đại lão là dân PVP chỉ biết đánh đánh giết giết, thể nhưng hắn vẫn rất thích cốt truyện của trò chơi này.

Nhìn thấy có sách cốt truyện rơi xuống, đại lão rất vui vẻ.

Đại lão xoa tay làm nóng muốn đấu giá.

Kết quả sách bị đoàn trưởng phân cho một đoàn viên khác.

Đại lão rất tức giận: Cách cậu không phải nói là kim đoàn sao? Sao lại hắc!

Đoàn trưởng mờ mịt: “Hắc của ông cái gì? Không ra thẻ đổi của ông mà!”

Đại lão: Sách kia sao không đấu!

Đoàn trưởng: “Xin lỗi, sách là của lão bản đồ lễ, hơn nữa lão bản bao đoàn không thể lấy đồ lễ.”

Đại lão: Tại sao? Còn cái gì là đồ lễ?

Đoàn trưởng: “Đồ lễ là những món không phải trang bị, giống như lão bản bao đoàn bao thẻ đổi trang bị bí cảnh, lại bao luôn đồ lễ chẳng phải được hời rất nhiều sao, đánh thuê đều là tốt nghiệp trang bị cũng sẽ không đấu đồ lễ.”

Đại lão thấy sách bị phân đi, có chút không vui: Tôi dùng tiền đấu sách không được sao

Đoàn viên: Tôi cũng là dùng tiền lấy sách, không phải lấy không

Đại lão có chút mất mát: Tôi không biết

Đoàn trưởng: “Ông không biết quá nhiều hời cậu bé ngu ngốc.”

Đại lão: Tại sao đánh xong thái độ của cậu liền kém đi vậy.

Đoàn trưởng: “Như ông PVP thả đá bói lấy được vũ khí sẽ không tiếp tục bao đoàn, bao gái đều đã bao xong, ông còn hi vọng tui sẽ tiếp tục ôn nhu như lúc vừa mới gặp sao?”

Đại lão: Ồ.

5. Chương 5

Toàn đoàn giải tán, đại lão đi pk ở chủ thành, nhìn thấy đoàn trưởng lại đang bán đá bói, tiện thể quảng cáo cho đoàn của cậu.

Đại lão mật cho cậu ta: Không phải cậu đã đánh rồi sao?

Đoàn trưởng: Chẳng lẽ ông đánh đấu trường chỉ dùng một acc?

Đại lão: Acc của lão bản tôi còn chưa đánh xong chứ đừng nói là acc của bản thân, clone của tôi đều là acc tinh lực học kỹ năng sinh hoạt

Đoàn trưởng: Ồ

Đại lão: Cậu thấy tôi như thế nào?

Đoàn trưởng: Ông nhanh như vậy đã yêu tui rồi?

Đại lão: Thao tác của tôi được không? Ý thức phong tao không? Di chuyển linh hoạt không? Tôi có thể vào đoàn của cậu, đi theo cậu làm đánh thuê, làm lão bản đồ lẻ lấy bí tịch được không?

Đoàn trưởng: Tui tui ưu tiên nhu cầu của đoàn viên cố định

Đại lão suy nghĩ một chút, xem trang bị của đoàn trưởng, nói: Tôi sẽ đánh cho cậu một set PVP tốt nghiệp

Đoàn trưởng gian thương tham tài tính toán giá đại luyện lên 2200 hiện nay một chút rồi nói: Được!

(*) Đại luyện là nhờ người cày hộ.

Đại lão nói thêm: Đột nhiên đánh lên 2200 là không thể

Đoàn trưởng: Ông lừa tui à?

Đại lão: Cậu làm gì vội như vậy, cậu đánh phó bản mỗi tuần nhất định rất đồ chắc?

Đoàn trưởng: Tui rất đồ đấy

Đại lão: Đồ cái cục cứt, tôi vừa hỏi, tay phụ bản của Nghê Thường căn bản vô dụng, đêm nay ba cái thẻ đổi tay đen chết tôi rồi

Đồ và đen là thứ liên quan đến tôn nghiêm của PVE nhất, đoàn trưởng liếc chết không thừa nhận: Đó là do ông đen, tui đồ

Đại lão: Được rồi được rồi không cãi với cậu. Trước tiên đánh 2V2 kiếm một bộ đồ nhập môn đã, sau đó mỗi ngày làm nhiệm vụ PVP, hai tuần lễ kéo cậu lên 2200

Đoàn trưởng: Vậy còn chờ gì nữa, đi thôi

Đại lão: Gửi tài khoản mật khẩu cho tôi

Đoàn trưởng: Ông mở?

Đại lão: Tôi mở hai acc, cậu mở thì chỉ có thể nằm chết, tôi mở thì có thể chơi hai acc, đánh mau hơn

Đoàn trưởng: Trâu bò thế? Tuy tui là PVE nhưng vẫn có chút kỹ năng, đừng xem thường nhé

Đại lão: Được rồi được rồi, chờ tôi, tôi mượn một acc dắt cậu đi, móc của acc này cao quá rồi

Đoàn trưởng âm thầm nhìn lên móc của đại lão, nghĩ thầm đi, 2V2 đánh lên 2500 làm gì? 2V2 sau móc 1600 sẽ không có thưởng, PVP đều rảnh ruồi như vậy?

Đại lão mượn một acc, hai người ngay tức khắc lập một đội.

Mười giờ tối là lúc nhiều người nhất, xếp hàng vào trong một giây, trận thứ nhất bên kia cũng là một team bạo lực hai DPS.

Đại lão: Cậu lên ngựa đạp đũa ít máu hơn

Đoàn trưởng: 1

(*) Gõ 1 trong game có nghĩa là ok.

Đếm ngược xong. Đoàn trưởng lên ngựa lết qua đạp ngã người, đại lão ở bên cạnh hoàn mỹ gạt đầu. Trận thứ nhất khai trương thuận lợi.

Mấy trận sau cũng rất thuận lợi, mãi cho đến lúc lên mốc, không còn dễ đánh.

Đại lão phát hiện có gì đó không đúng. Theo lý thuyết, đoàn trưởng mặc pve sát thương phải rất cao, nhưng mỗi lần đại lão giết chết một người rồi quay trở lại tìm đoàn trưởng, team địch hầu như đầy máu, đoàn trưởng không phải đang thoi thóp thì chính là nằm lau sàn.

Đại lão: Trận này cậu với tôi đánh chung một đũa

Đoàn trưởng: 1

Ác mộng đến đây.

Đoàn trưởng đạp người, đại lão bật dòn sát thương.

Đoàn trưởng lại một chiêu đẩy người ra xa, đại lão không thể làm gì khác hơn là dùng chiêu truy kích dí theo.

Đoàn trưởng xông lên chém thường, đoàn trưởng vẫn đang chém thường, đoàn trưởng mở dòn sát thương đánh thường.

Đại lão trợn mắt ngoác mồm, nghĩ thầm đây là kỹ thuật kiểu gì?

Đối diện đánh đoàn trưởng rút ngựa.

Đoàn trưởng vận công lên ngựa.

Vận công bị ngắt.

Đoàn trưởng kiên nhẫn tiếp tục đọc vận công lên ngựa.

Đại lão nghe thấy tiếng đoàn trưởng huýt gió lên ngựa vang vẳng bên tai mười mấy lần.

Đại lão khiếp sợ: Thật là kỹ thuật làm người ta tắt thở!

Đại lão méo chịu nổi.

Giúp đoàn trưởng đánh đối địch mấy lần, đoàn trưởng rút cuộc thành công lên ngựa!

Đoàn trưởng bắt đầu đạp người, hoàn mỹ, mắt thấy đối diện sắp cạn máu.

Một hit!

Đoàn trưởng lại đẩy người ra xa!

Đại lão trơ mắt nhìn trị liệu đối diện buff lên.

6. Chương 6

Đại lão muốn out.

Đại lão quay đầu đi đánh buff, đoàn trưởng cười ngựa cà lộc cà lộc chạy tới, đập người đẩy người chém thường.

Đại lão muốn diên.

Đại lão chạy ra xa rời chiến đấu ngồi thiền hồi máu, chờ sau khi đối diện giết chết đoàn trưởng liền trở lại 1V2 thuận lợi giết chết đối diện.

Hoàn mỹ.

Đại lão đi ra hỏi: Cậu đang nghĩ cái gì cái quần gì vậy? Tại sao đập người không xuống ngựa? Tại sao vẫn chém thường? Skill của cậu đâu? Phong vận của cậu bạo phát của cậu xuyên thấu của cậu đâu hả?

Đoàn trưởng lễ thẳng khí hùng nói: Không phải ông bảo tui lên ngựa sao?

Đại lão: Tôi bảo cậu lên ngựa thì cậu sẽ không xuống ngựa? Cái móng của cậu dính chặt trên lưng ngựa vậy? Cưỡi ngựa khiến cậu sướng dữ vậy hả?

Đoàn trưởng: Uầy, ông thật đen tối!

Thằng nam đại lão:???

Mãi đến sau này đại lão mới hiểu được.

Ngựa chia thành rất nhiều loại, mà cách cưỡi cũng khác nhau.

Thế nhưng bây giờ đại lão vẫn là thằng nam thuần khiết.

Đại lão: Còn nữa cậu là tay ngắn tại sao lại cứ đẩy người ra xa! Chạy tới chạy lui vui lắm sao?

Đoàn trưởng: Môn phái của tui sau khi lên ngựa thì thanh skill không giống với thanh skill xuống ngựa, tui đánh bí cảnh đâu cần xài skill lên ngựa làm gì, dĩ nhiên không quen tay rồi, nút nào sáng thì tui click nút đó!

Đại lão: ... Cậu dùng con chuột click?

Đoàn trưởng: Với không tới thì dùng chuột chứ sao

Đại lão: ...

Đoàn trưởng nhớ lại kỹ năng trên ngựa thuộc phái của đoàn trưởng quả thật là mấy skill kia, đoàn trưởng đều dùng qua.

Chứng minh đoàn trưởng không có afk, mặc dù đại lão rất muốn để cậu ta afk.

(*) Từ gốc là hoa thủy, nghĩa là những hành động lười biếng khi đi bí cảnh, khiến cho DPS không đạt tới mức mặc định mà bản thân vốn có. Afk là treo acc, cũng có nghĩa tựa tựa như hoa thủy.

Đại lão: Được rồi được rồi, cậu dùng kỹ năng đang hoành, chúng ta tiếp tục

Trận này đoàn trưởng rất cuộc không còn chấp nhất liều mạng lên ngựa.

Thế nhưng cậu vẫn cứ chém lung tung như cũ.

Đại lão cũng lười để ý đến cậu ta, trực tiếp chờ đoàn trưởng bị đối diện thông chết hẳn mới 1V2 lật kèo.

Đoàn trưởng không vui nói: Đã hứa mang tui bay đâu, ông lại để tui nằm lau sàn

Đại lão: Cậu muốn thế nào?

Đoàn trưởng: Đến đâu đã đến rồi, tốt xấu để tui chơi một chút đi. Vừa nãy đánh bí cảnh tui còn để ông chơi với boss hai lần, diệt đoàn cũng không trách ông mà

Đại lão: Được rồi được rồi, lên YY đi

YY cũng không cứu được đoàn trưởng tay tàn.

Đại lão: “Buff bị khổng rồi! Lên giảm trị liệu! Khổng chế thằng kia! Kệ tiếp tục nhảy ra sau!”

Đại lão: “Tên đó bắt dồn sát thương, cậu có tám giây bị định thân, cậu xem không phải nó chết rồi sao? Phái cậu chỉ có một cái giải khổng, nó lừa cậu bắt giải khổng thì cậu nhảy đại ra sau mấy cái, không khổng chế được cậu thì dồn sát thương đánh không chết, cậu có thể lật ngược trở lại.”

Đoàn trưởng: “Như vậy à.”

Mấy trận sau đoàn trưởng bắt đầu ngốc nghếch lộn ra sau, nhưng cậu cũng nhanh chóng chết khi lộn.

Đoàn trưởng thấy sai sai, rút cuộc phát hiện mọi thứ không có đơn giản như vậy: “Đệt mợ ông dụ tui, để tui nhảy ra sau làm bia ngắm, cho ông dễ dàng đánh.”

Đại lão vui vẻ: “Ồ kìa kìa bị cậu phát hiện rồi.”

Đoàn trưởng chợt thấy bị đất.

Đại lão: “Thật. Lần này không lừa cậu. Tôi nhìn một chút, đối diện là buff trâu dps yếu, trước tiên đánh dps, cậu đến cho dps giảm trị liệu. Sau đó vận công lên ngựa, lừa buff bên kia ngắt skill.”

Đoàn trưởng: “Sao ông biết con đó nhất định sẽ ngắt vận công của tui.”

Đại lão: “Không ngắt vận công của cậu thì buff sẽ không buff được.”

Quả nhiên đoàn trưởng vừa mới đọc vận công, đã bị ngắt đoạn.

Đoàn trưởng nhìn thanh skill đen thùi lù la lên: “Oái sao kỹ năng của tui đều thành màu xám rồi!”

Trong YY của đại lão vang lên tiếng bàn phím lạch cạch, không đếm xỉa đến đoàn trưởng.

Qua hai, ba giây.

Đoàn trưởng: “A lại sáng lên rồi.”

Đại lão ở bên kia giết xong acc nhỏ, vui vẻ nói: “Mẹ nó, cậu là máy tính bảng đồ chơi cho trẻ con chắc, nút nào sáng bấm nút đấy.”

7. Chương 7

Đại lão dù sao cũng là đại lão, mang một acc nhỏ 2V2 nhập môn tốt nghiệp dễ dàng.

Đoàn trưởng thì rất vui, đại luyện là nhờ người đánh, cậu là tham gia quá trình, còn có thể hưởng thụ kết quả.

Đoàn trưởng vui sướng muốn đi mua trang bị, phát hiện tiền đầu trường để đổi đồ không đủ, cần phải tiếp tục farm.

Đoàn trưởng ngại ngần nói: “Ông có thể kéo tui đánh tiếp không?”

Đại lão hiểu rõ: “Muốn farm tiền phải không, đợi tôi đổi acc, gọi một người nữa đến đánh 3V3 cho lẹ hơn một chút.”

Đang sai giờ trong bang hội rất nhiều, đại lão thoải mái gọi đến một đại luyện, đại lão mở acc của một lão bản, đại luyện mở acc của bản thân.

Đoàn trưởng cảm thấy thật yếu ớt: Mốc mấy ông cao, không buff có được không đấy?

Đại lão X2: Buff? Cậu nằm đê, xem cha làm sao dạy đối diện làm người.

3V3 có tiết tấu nhanh, hai đại lão phối hợp rất ăn ý.

Đoàn trưởng còn tưởng rằng đối diện thấy cậu máu ít sẽ xông đến chỗ cậu, kết quả hai đại lão đánh đối diện đến mức bên kia căn bản không rảnh tới đánh đoàn trưởng.

Đoàn trưởng như một thằng ngốc tự do phóng đảng, cười con ngựa nhỏ chạy băng băng mỗi một góc trên đấu trường.

Trong YY thỉnh thoảng chỉ có âm thanh báo kỹ năng của hai đại lão.

Đoàn trưởng có chút tế nhị: “Mấy ông làm sao không thảo luận một chút cách đánh đối diện như thế nào?”

Đại lão X2: “2200 trở xuống còn cần thảo luận?”

Đoàn trưởng: “Ghê ghê”

Bốn mươi phút đánh lên 1570, đại lão đại luyện nói out đội đi.

Đoàn trưởng không rõ nói: “Đang farm ngon tại sao phải out đội?”

Đại lão: “Acc của lão bản lập đội 3V3, lên 1600 sẽ hắc giới hạn số người tổ đội đấu trường 3V3 tuần này, acc lão bản ngày hôm nay tổ đội với cậu farm tiền phải đổi team vào ngày mai.”

Đại luyện: “Tên đội vừa này là gì?”

Đại lão: “Tối ngày hôm qua ở trên giường em hồng phải kêu như vậy.”

Đại luyện: “Đội mới liền tên là Tối ngày hôm qua ở trên giường em chính là kêu như thế.”

Đoàn trưởng: “Nửa đêm đánh đấu trường với hai ông, tui cảm thấy cục hoa của mình khó giữ được.”

Một tiếng rưỡi farm tiền xong.

Đoàn trưởng chưa đã ghiền: “Tui cảm giác mấy ông có thể mạnh mẽ kéo tui lên 2200.”

Đại lão: “Không được, DPS chỉ ít phải có một bộ trang bị căn bản, nếu như cậu là trị liệu mặc PVE thì cũng còn có thể lên đoạn.”

Đoàn trưởng: “Ồ.”

Đại lão: “Chết, hôm nay tôi chưa làm Q ngày.”

Đại luyện: “Ồ đây không phải có một PVE sao, để cậu ta mang chúng ta bay.”

Đoàn trưởng con trai được người kéo nguyên buổi tối rất cuộc có thể nở mày nở mặt, uốn ngực ngẩng đầu nói: “Đi, ba ba mang hai con trai bay.”

Bí cảnh ngày hôm nay: Thiên Khải Môn.

Đại lão X2: “Nghe nói rất khó, đánh hay không đánh đều được, hay là thôi chúng ta đi ngủ đi, đừng vì một cái bí cảnh mà làm tổn thương tình hữu nghị của tui mình.”

Đoàn trưởng: “Sợ cái gì, có tui đây.”

Đại lão X2: “Tui tôi không dám đi...”

Đoàn trưởng đã bắt đầu rao trên kênh thế giới: “Hàng ngày đến DPS, thấp hơn 7500 đừng vào.”

Đại lão hoảng hốt: “Không gọi buff?”

Đoàn trưởng: “Ông không phải buff?”

Đại lão: “Đệt, tôi mặc PVP buff, sửa ít vô cùng! Với lại tôi chưa từng đánh qua cái này.”

Trang bị của đoàn trưởng rất xịn, nhanh chóng gọi được đồng đội, tràn đầy tự tin: “Đừng sợ, đi thôi.”

Phái của đoàn trưởng vừa có thể DPS vừa có thể T, mang theo hai tên PVP run lấy bảy tiến vào bí cảnh.

Lúc đoàn trưởng dọn tiểu quái trên tường thành, hai người không nói lời nào, đồng thời lấy lắc ra bắt đầu cắn.

(*) Lắc là thuốc tăng chỉ số trong một khoảng thời gian nhất định, thường thì đi bí cảnh ngày chả ai cần lắc như hai ông nội kia. =)))

Đồng đội: Dạ mầu đánh hằng ngày thôi mà hai người ăn bốn cái lắc làm gì?

Đại lão X2: Nửa đêm, đói bụng, ăn một chút lót dạ

Sau khi mở boss một, đoàn trưởng phát hiện cậu sai rồi, cậu thật sự sai rồi

Đại lão: “Boss khổng tại sao tôi nhảy ngược không né được?!”

Đại luyện: “Ông không biết à! Phải né hướng mặt, ăn một kiếm đi, ai ai ai ai? Tại sao boss không ăn khổng! Sắp chết sắp chết sắp chết sắp chết, vú anh mau buff tôi.”

(*) Vú anh là để chỉ nam chơi buff, còn nữ chơi buff gọi là vú em.

Đại lão: “Đớp một hớp đớp một hớp, nhanh bật miễn khổng.”

Đại luyện: “Tại sao miễn khổng vô dụng! Nó vẫn có thể khổng tôi, sao nó luôn khổng tôi? Làm sao nó chỉ khổng có mình tôi thể!”

Đoàn trưởng: “Mẹ nó ông đứng trong vòng, không khổng ông chẳng lẽ khổng tui sao?!”

8. Chương 8

Miễn cưỡng đánh xong boss một không có gì khó khăn, boss hai lại là gà bay trứng vỡ.

Đại luyện: “Cây chùy của con boss này tại sao cứ đuổi theo đánh tôi! Vú anh cứu tôi với!”

Đại lão: “Ông đừng có qua chỗ tôi, mẹ nó ông đến đây cái chùy lại dí theo tôi!”

Đoàn trưởng: “Hai người các ông bị ngờ u sao? Ai bị dí thì đi ra ngoài né cây chùy!”

Đại lão: “Tại sao tôi buff không lên máu?”

Đại luyện: “Tại sao tôi đánh không ra sát thương?”

Đoàn trưởng: “Trúng buff, nhìn sát kiện nhắc nhở mà giải đi! Bị nào sao?! Không nhìn thấy chữ sáng trên màn hình sao?!”

Đại lão: “Sao boss lại chạy loạn?”

Đại luyện: “Đoàn trưởng cậu T không được vậy!”

Đoàn trưởng: “Nhìn sát kiện! Giai đoạn sau! Né hướng mặt boss cùng đường đi ra! Bị chùy có buff thì ra khỏi team! Được rồi đừng chạy xa! Sẽ reset! Đừng chạy! Dis! Reset boss rồi!!”

Đại lão: “Tại sao lại rời chiến đấu rồi? Không phải có cậu T ở đây sao? Không phải cậu bảo tụi tôi tách team sao?”

Đoàn trưởng bị kịch: “Ông có mười vạn câu hỏi tại sao đó hả? Giai đoạn sau boss sẽ lập tức điểm danh chạy loạn, T không kéo cừu được, ông bị điểm danh chạy xa quá thì sẽ kéo reset! Ông không đánh qua bí cảnh này bao giờ à?”

Đại lão đang hoảng nói: “Đánh qua, nhưng đếm được bằng một bàn tay.”

Đại luyện cười hớn hở nói: “Tôi khá hơn lão kia! Tôi biết vì sao lại kéo reset!”

Đoàn trưởng: “Được rồi! Một ông con một ông cháu vừa lòng chưa?!”

Hai người khác trong đội rất bất mãn. Dù sao nửa đêm đánh hằng ngày còn phải ăn hành.

Đồng đội A: Hai tên PVP đang làm cái gì, đội trưởng sao lại tổ hai thằng ngu này

Đồng đội B: Khăng định một giuộc, lũ ngu

Trong YY hoàn toàn yên tĩnh.

Đoàn trưởng: Muốn đánh hay không, đến giờ vẫn không chết ai, mấy người cho rằng DPS của mấy người cao lắm sao?

Đại lão X2: “Bỏ đi đừng âm ỉ, do tội tôi gà.”

Đoàn trưởng nói trong YY: “Không sao, đánh tiếp. Nghe tui chỉ huy.”

Đại lão: “Đoàn trưởng đừng tức giận, là tội tôi gà, cứ để cho bọn họ võ mồm đi, tội tôi không sao.”

Đại luyện: “Đúng đúng đúng, chút chửi ấy tội tôi vốn không quan tâm, có cần hai tội tôi đổi người log acc đánh giùm cái CD này không, bằng không hắc CD của cậu thật không tiện.”

Đoàn trưởng: “Không sao, cứ tiếp tục.”

Hai boss còn lại, hai đại lão yên lặng nghe đoàn trưởng chỉ huy, cũng may thao tác của hai người cũng tốt, tuy rằng không hiểu cơ chế của phó bản, thế nhưng phản ứng nhanh chóng sau khi mắc lỗi cũng có thể bù đắp lại, gặp ghềnh trắc trở cuối cùng cũng đánh xong.

Hai tên PVE kia miệng chửi một đường, ra khỏi bí cảnh, hai đại lão trực tiếp lui đội, tại cửa bí cảnh thông chết hai thằng đang lăm nhăm nãy giờ kia.

PVE nằm trên đất: Rác rưởi! Bản thân là thứ noob đi hại người khác, óc chó

Đại lão: Tội tao dựa vào bản lĩnh để noob, cũng có thể dựa vào bản lĩnh thông chết mấy đứa noob đấy, không phục thì đến đây

Đại lão cùng đại luyện đều là lão giang hồ, từ trước đến giờ không thích cào phím, không phục thì đánh.

Ngược hai con gà kia hai lần, hai người cũng cảm thấy bán hành cho trẻ nhỏ thật vô vị, tạm biệt đoàn trưởng rồi offline đi ngủ.

9. Chương 9

Ngày hôm sau, đại lão vừa online liền nhận được sự chào đón nồng nhiệt của bang chúng.

Bang chúng A: Chúc mừng vú anh bị thủy tinh tâm cho lên 818

Bang chúng C: Tui vừa mở diễn đàn, nhìn thấy nhiều 818 như vậy liền biết bí cảnh ngày của hôm qua là Thiên Khải Môn

Đại lão: ...

Bang chúng B: Tui xem trong topic thấy mấy ông còn thông đồng với gay đoàn trưởng kia?

Đại lão: Ba tội tôi hôm qua đại chiến ba trăm hiệp trong đấu trường, đi ra chưa tắt hứng liền tìm thêm hai thằng cao to đen hôi sau đó bị 818 ấy mà

Mọi người tỏ vẻ méo thấy gì cả.

Đại lão nhận được chat mật của đoàn trưởng.

Đoàn trưởng: Tui bị cướp tiêu

Đại lão: Cậu không chạy, chờ tôi đến nhặt bạc vụn sao?

Đoàn trưởng: Bởi vì hai ông chém người lung tung, bị lên 818, tui mới bị cướp tiêu đây nè

Đại lão: Được rồi được rồi, tôi đổi acc đến ngay

Đại lão chạy tới bản đồ đoàn trưởng đang ở, đoàn trưởng đang nằm chết trên đất, thấy đại lão đến rồi, đoàn trưởng lập tức hồi sinh tại chỗ.

Kết quả bị thích khách ẩn thân bắt được thông cho một trận mãnh liệt.

Đại lão kích động, khinh công đâm vào cái cây.

Đoàn trưởng bị hai cây song đao chém chết dưới tàng cây.

Đại lão vẫn còn treo vắt vẻo trên cây.

Đoàn trưởng: ...

Đại lão: Tôi lag

Đoàn trưởng: Ông là do bên kia phái tới đi

Đại lão hộ tống đoàn trưởng đi vận tiêu.

Đoàn trưởng vận xong, đại lão bảo đoàn trưởng vào YY bang hội, đi ké đoàn chiến trường của bang.

Đoàn trưởng chột dạ: Tui không đánh chiến trường bao giờ, đánh như thế nào?

Đại lão: Dắt cậu đến chính là để afk, không sao

Tiến vào bản đồ, đoàn trưởng một mặt ngáo ngơ, trong YY vang lên tiếng nói chuyện của một đồng người, cậu cũng không biết rốt cuộc phải bay chỗ nào, bay bay chạy chạy đi dạo một chút, bị người ta chém chết hai lần, sờ cái rương, nhẹ nhàng cầm ẩn nguyên thắng chiến trường đầu tiên.

Sau khi đi ra ngoài, đại lão lại dẫn đoàn trưởng đi làm mấy nhiệm vụ PVP hằng ngày, được điểm tích phân đi đổi một món trang bị.

Đoàn trưởng nóng lòng muốn thử: Khi nào đánh 2200?

Đại lão: Tuần kế nữa đi, tuần sau tôi phải đi công tác, không rảnh

Đoàn trưởng khiếp sợ: Ông đi làm rồi?

Đại lão: Đúng vậy

Đoàn trưởng: Tui còn tưởng rằng ông vẫn còn là sinh viên giống tui chứ

Đại lão: Không kém bao nhiêu đâu, mới vừa tốt nghiệp thôi

Hai người trò chuyện trên YY, trong trò chơi ai nấy làm việc của mình. Hai người cũng không xuống phòng dưới trong YY, tán gẫu ngay trong đại sảnh của bang hội.

Đại lão pk với người khác thua nên than thở trong YY, đoàn trưởng nghe hần than nhiều cũng mất tập trung, an ủi hai câu rồi tiếp tục xem hướng dẫn nghiên cứu phối đồ, đánh cọc gỗ một liên tìm đại lão nói chuyện, hai người cứ như vậy lẫn lộn một buổi tối, cũng không cảm thấy có chỗ nào bất thường.

Mãi đến tập mười hai giờ, phòng ngủ của đoàn trưởng tắt đèn, đoàn trưởng chột thần thờ tắt đi giao diện Vắn Kiếm trên máy tính.

10. Chương 10

Không đợi được đại lão giúp đoàn trưởng đánh lên 2200, nhưng chờ đến một lần khoá acc vi phạm quy định của Vắn Kiếm, tài khoản của đại lão nằm chiếm chế trên “Bảng Phong Thần”.

Đoàn trưởng tìm đại luyện mới liên lạc được với tài khoản YY của đại lão, thêm bạn tốt.

Đoàn trưởng: Thật sự bị khoá acc? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Đại lão: Thật bị khoá rồi, tôi còn 400 ngàn vàng chưa lấy ra đây. Nhà phát hành chính thức thông báo như vậy, vì chặn điểm cho lão bản lên xếp hạng.

Đại lão ở trong nhóm đại luyện nhận cày cho một ít lão bản thổ hào, chuyên môn đánh xếp hạng toàn server giúp cho nhóm lão bản thổ hào này.

Nếu đánh thật thì vừa mệt vừa khó kiếm tiền.

Cho nên bọn họ nghĩ ra một biện pháp đầu cơ trục lợi, acc của chính mình lên điểm cao mốc cao, sau khi đánh lên đoạn acc của lão bản sẽ đồng thời báo danh, gặp phải đội của lão bản thì nhường điểm, gặp phải đội lẻ thì cản điểm.

Mốc cao của mỗi server căn bản bị đại luyện ngăn cản.

Lúc này nhà phát hành ba ba trực tiếp khoá acc.

Đoàn trưởng: Tôi nói ông làm sao đánh 22 lên cao như vậy, chính là để chặn xếp hạng sao?

Đại lão: Ừ.

Đoàn trưởng: Vậy làm sao bây giờ?

Đại lão: Thì không chơi nữa thôi, không sao, đã hứa thì sẽ giúp cậu đánh lên đoạn

Đoàn trưởng: Ông không chơi còn giúp tui đánh cái gì

Đại lão: Đánh lên 2200 chỉ là chuyện mất hai, ba tiếng

Đoàn trưởng: Ông đánh xong sẽ nghỉ game?

Đại lão: Ừ, chơi cũng nhiều rồi không có gì thú vị

Đoàn trưởng: Theo tui đi PVE đi

Đại lão: Nói sau đi

Đại lão là người nói lời sẽ giữ lời, đến thời gian đã hẹn, quả nhiên online giúp đoàn trưởng đánh.

Môn phái đoàn trưởng chơi vô cùng yếu trong phiên bản này, yếu đến mức so với tâm pháp DPS của phái đại lão cũng chỉ khoẻ hơn chút xíu.

Đoàn trưởng cũng tới YY: “Ông biết chơi phái của tui sao? Không phải ông vẫn luôn chơi buff à?”

Đại lão: “Đánh lên 2200 vẫn phải có trình độ.”

Đoàn trưởng: “Nghe giọng điệu của ông cảm giác lên 2200 là chuyện rất đơn giản, tại sao có nhiều người vẫn đánh không lên?”

Đại lão: “Đấu trường 33 kỳ thực phải nhìn vào phối hợp, một người trâu bò cũng không đánh được ba người, ngoại trừ tuần đầu tiên của mùa giải mới, từ 2300 trở xuống không khác gì nhau cả. Phối trí tốt đồng đội pro đương nhiên có thể việc nhẹ lương cao, kỳ thực phối trí thật sự rất quan trọng. Trước đây tôi đã từng đánh bằng một phối trí lâu năm, đánh nguyên một buổi tối kẹt ở 2380. Ngày hôm sau đổi phái hơi yếu một chút thành một phái đang làm cha trong phiên bản lúc đó, một giây lên 2500, kỳ thật càng lên trên mới càng phải nhìn vào trình độ cá nhân, đẳng cấp ở dưới thì xem phối trí, phối trí như vậy, kỹ năng giống nhau, chiến thuật cũng không khác biệt mấy. Đương nhiên, còn có một chút, bọn họ gà.”

Đoàn trưởng: “Đường hoàng nói nhiều như vậy còn không phải là vì câu cuối cùng.”

Đại lão trầm thấp cười.

Tiếng cười trầm thấp từ tính kia khiến thân thể nhỏ bé của đoàn trưởng cười đến nhũn.

Đại luyện cũng tới YY, vì mang acc của đoàn trưởng bay lên 2200, cố ý hẹn một acc lão bản có trang bị thật tốt, cầm acc buff là một em gái.

Đánh nhau nên trong YY cũng không có người tán gẫu.

2000 trở xuống đều không khó, 2000 trở lên acc đoàn trưởng máu ít lại chỉ có một giải khổng, thường xuyên vào trận bị hội đồng.

Thua mấy trận, đại luyện nói: “Tâm trạng nát rồi hả vú anh.”

Đại lão: “Nát cái lông, xếp hàng đi xếp hàng đi.”

Đại luyện: “Uầy sau khi tài khoản bị khoá tâm trạng tôi có chút tan nát, nếu ngày hôm nay không phải do ông gọi, tôi cũng chẳng muốn đánh.”

Đại lão: “Thật khéo, tôi cũng vậy.”

Đoàn trưởng vẫn treo YY hỏi: “Các ông đều không chơi nữa?”

Đại lão hững hờ nói: “Cậu thử bị nhà phát hành khoá tài khoản chơi một năm còn 400 ngàn vàng xem, vẫn còn muốn chơi sao?”

Đại luyện: “Một hit, một hit, khổng buff một cái.”

Đoàn trưởng thấy đại luyện cùng đại lão tập trung đánh đấu trường liên không lên tiếng nữa.

Tám giờ bắt đầu đánh, mười giờ xong.

Đoàn trưởng log acc, hỏi đại lão còn đang trong YY: “Ông giúp tui đánh tới 2200, nhưng tui còn cần phải đổi đồ, cần phải farm tiền.”

Trong YY của đại lão truyền đến tiếng bật lửa tách tách: “Cậu còn có thể lưu manh một chút sao? Ăn vạ tôi đúng không?”

Đoàn trưởng: “Có qua có lại nha, ông tạo lại một acc khác, tui chơi với ông. Dắt ông đi PVE, tui đã nói với ông PVE rất thú vị đấy.”

Đại lão: “Đánh với máy có gì thú vị?”

Đoàn trưởng: “Đến đến đến, ông dùng acc nhỏ của tui đi, tui dẫn ông đi đánh bí cảnh cũ, cho ông xem một chút.”

Đại khái là cách giờ đi ngủ có chút sớm, đại lão liền lên acc nhỏ của đoàn trưởng, nói là acc nhỏ nhưng đại lão không cảm thấy nhỏ chỗ nào, trang bị lẫn ngoại trang đều có.

Đại lão: “Cậu gọi cái này là acc nhỏ? Điểm trang bị cũng không kém acc chính của cậu bao nhiêu.”

Đoàn trưởng: “Ông chẳng biết gì về PVE cả, trang bị của cái acc này rất kém, đồng thời không thú cười không thành tựu không ngoại trang có thể gọi là acc chính sao?”

Đại lão: “Ngoại trang mới nhất trong shop mà cậu mặc trên người không gọi là ngoại trang?”

Đoàn trưởng: “Dù sao thì khuê nữ cũng phải có một bộ đồ để che chắn chứ.”

Đại lão: “...”

Sau này đại lão nhìn hết số acc của đoàn trưởng mà nhận ra rằng, tên kia dù là acc mới miễn cấp cũng đều phải mua tóc trắng cùng ngoại trang 200 tệ.

11. Chương 11

Đoàn trưởng mang đại lão đến một bí cảnh hoài cựu vào niên đại 70, bí cảnh này nổi danh nhiều BUG, đến giờ vẫn không được sửa chữa.

Đoàn trưởng dẫn đại lão đánh boss một, tường tận dạy đại lão nhảy lên lầu.

Đại lão nhảy lên một mặt mờ mịt: Chỗ này có cái gì?

Đoàn trưởng: Ông bật BGM lên, kéo góc nhìn rộng ra toàn cảnh

Đại lão làm theo, lập tức nhìn thấy bầu trời đầy ánh sao cùng cực quang đẹp đẽ, cùng tiếng sáo du dương êm tai.

Đoàn trưởng: Đẹp không?

Đại lão: Đẹp

Đại lão đứng trên ban công cảm thấy bí cảnh này quá đẹp.

Đại lão: Còn có chỗ nào đáng xem không?

Đoàn trưởng: Đi, tui dẫn ông đi

Đoàn trưởng dắt đại lão đến một bản đồ dã ngoại.

Đứng trên đài cao, dưới chân chính là vách núi, sau lưng là biển mây rừng trúc, xa xa là núi tuyết trải dài.

Đại lão ngẩng nhìn phong cảnh, thở dài xa xôi.

Đoàn trưởng: “Nhà phát hành làm không sai, nhưng ông hà cớ gì cứ chấp nhất với một cái tài khoản? Dù bị khoá acc cũng không nhất thiết phải nghỉ game, tui chơi Văn Kiếm bốn năm rồi, ngay cả cái clone này trong tay ông sắp được hai năm, trang bị đều là tích góp với giá sàn, kỳ thực tất cả chỉ là một đồng số liệu mà thôi. Ông nhìn vách núi trước mắt một chút, lại nhìn ra mỹ cảnh ở đằng xa, không cảm thấy con người nên hướng về trước mới có thể phát hiện điều tuyệt vời hơn sao?”

Đại lão: “Lúc cậu bị 818, cũng là tới đây giải sầu?”

Đoàn trưởng: “Tán gẫu thì tán gẫu, tại sao lại lái đến vết sẹo của người khác, ông xấu xa vãi!”

Đại lão cười.

Đoàn trưởng: “Ai, tui bị 818 đều là tự tìm. Biết rõ tra nam chỉ coi tui là một cái lớp xe dự phòng có thể mở đoàn cho hần, hần thông đồng với em gái nào tui lại không nhìn ra được? Khi đấy tui bị ma quỷ ám ảnh. Sau đó ông cũng biết, hần dùng tôi làm đảm bảo để hắc thần binh, tui còn gọi điện thoại cho hần, hần nói hần bận không rảnh chơi game, tôi liền ngây thơ cho rằng hần sẽ trở lại, còn âm ỉ với những người khác, đợi đến sau khi hần không nhận điện thoại rồi mất tích, tui mới biết mình bị lừa dối.”

Đại lão: “Đau mắt không?”

Đoàn trưởng: “Đừng nói mặt, lúc sau bức ảnh của tui bị bóc ra, tâm cũng chết hết. Kỳ thực đấy không phải là ảnh của tui, khi đó hần tìm tui muốn ảnh, tui tùy tiện baidu ra một tấm đưa cho hần xem, chỉ cho đúng một mình hần xem. Lúc hần đưa bức ảnh ấy cho người khác cũng nói những câu chẳng tốt đẹp gì, ví dụ như xấu xí như vậy còn là bê đê, ngẫm lại cũng thấy tội nghiệp cho chủ của bức ảnh, vô tội lại bị nói thành gay.”

Đại lão: “Lần trước tôi cùng đại luyện bị 818, cũng có người lấy tấm hình kia ra.”

Đoàn trưởng: “Ai, lương tâm cắn rứt, thật xin lỗi chủ nhân thật sự của bức ảnh ấy.”

Đại lão: “Vậy nên rốt cuộc cậu xấu trai bao nhiêu, mới cảm thấy bức hình kia còn dễ nhìn hơn bản thân?”

Đoàn trưởng: “Ai nói tui xấu, khi đó tui còn trung nhị, cảm thấy ảnh xấu có thể thử thách thực tâm của một người, cho nên mới cố ý tìm bức ảnh đó.”

(*) Trung nhị là hội chứng tuổi dậy thì.

Đại lão: “...”

Đoàn trưởng: “Tại sao ông không nói chuyện, có phải không tin không?”

Đại lão tiếp theo nhận được bằng mời video, hần muốn click đóng nhưng lại nhấn nhầm thành đồng ý, đại lão phản ứng cũng nhanh, lập tức dùng tay che camera.

Trên màn hình nhảy ra khuôn mặt của đoàn trưởng.

Đoàn trưởng nhìn thẳng vào ống kính, nghiêng đầu hỏi: “Tui xấu lắm à?”

Đại lão: “... Rất đẹp.”

Sau đó hàn huyền hai câu, đoàn trưởng bảo đại lão mau chơi acc mới đánh PVE cùng cậu.

Tâm tư của đại lão đã bay theo gió, nói chuyện không qua não, hết thấy nói được được được.

Buổi tối ngủ được một nửa, trong mộng của đại lão lại bật ra khuôn mặt của đoàn trưởng.

Dung mạo đoàn trưởng diễm lệ, sóng mắt lăm lăm nhìn hấn, âm thanh dịu dàng hỏi: “Tui đẹp chứ?”

Đại lão tỉnh dậy từ trong giấc mộng.

Nửa đêm đại lão ngồi trên giường, vuốt mặt: “... Mẹ kiếp.”

(Ồ la la, có một thằng nam thuần khiết bắt đầu cong... (~ = v =)~)

12. Chương 12

Một đêm ngủ không ngon, ngày hôm sau đại lão dự định mua một acc thuần trang bị PVE để đi đánh thuê bí cảnh.

Đoàn trưởng xung phong giúp hấn tìm acc, xem một vòng đoàn trưởng đều không hài lòng, ghét bỏ cái này không có, cái kia không có.

Đại lão: Tôi chỉ cần acc để chơi là được, không cần quá tốt

Đoàn trưởng: Vậy thì ông cày lại một lần nữa đi, lên trang bị còn nhanh hơn.

Đại lão: Vậy cũng được.

Số người chơi trong server nhiều đến mức không cho tạo acc mới, đại lão bèn lên taobao mua một tài khoản.

Đoàn trưởng giục đây: Mua acc T mua acc T đi, trong đoàn mỗi lần đều là tui T thôi, tui cũng muốn đi DPS nữa.

Đại lão vừa định nói không muốn chơi T, nhưng vừa nghe đoàn trưởng nói thế, liền mua một acc T.

Tìm đại luyện ở taobao cày lên cấp 89, chờ đoàn trưởng ngày hôm nay mang đoàn đánh bí cảnh xong sẽ giúp hấn mua bí kíp cùng trang bị sư đồ có thể giao dịch cho đệ tử.

Đại lão treo trong YY mà đoàn trưởng mở đoàn, hấn không có việc gì làm nên đi dạo tại map dã ngoại.

Trong YY đoàn trưởng đang mở đoàn.

“Tay dài ra số hai, tay ngắn chuẩn bị chặn cửa, đếm ngược ba hai một, bật giảm thương, đẹp. Trở lại số một, người bị điểm danh ra khỏi team, thím Tịch Khái gì kia đi dắt hoả long, cái gì không phải gọi là Tịch Khái? Chữ kia là chữ gì? Tịch Ngai? Ủ ừ ừ vậy thì thím Tịch Ngai đi dắt hoả long đi, đừng để ý đến tiểu tiết làm chi, đoàn trưởng bị mù chữ ấy mà. Giang Giang Trảo đi mở xe, cái gì? Là Nhất Nhất Qua hả? Không quan trọng, thím kia! Đi... A A A A!”

“Đồ đệ của ngài ‘Buff tui là chó’ đã lên cấp 90! Ông đang làm cái quần gì! Không phải tui đã nói chờ tui đánh xong cái này sẽ dẫn ông đi mua bí kíp cùng trang bị sao?! Bây giờ ông lại mần cấp thì làm sao hả!”

Đại lão mở mic: “Tôi chỉ hái một cây đại hoàng. Ai biết hái thuốc có thể mần cấp.”

Đoàn trưởng không rảnh xem kênh đoàn liên tục ha ha ha ha ha cùng hái thuốc mần cấp, với cái tên ‘Buff tui là chó’ này làm sao có buff nào chịu làm tình duyên, đoàn trưởng vừa tức giận chỉ huy vừa trách cứ đại lão.

Đoàn trưởng: “Ông nói xem làm sao bây giờ? Tui không thể giao dịch trang bị sư đồ cho ông, bí kíp ông cũng phải tự mình kiếm.”

Đại lão: “Tôi rao kênh thế giới đi.”

Đoàn trưởng: “Có tiền ghê lắm sao? Có tiền có thể mua được niềm vui cùng tình yêu của sư phụ sao? Ông sắp chọc giận chết tui rồi! T phụ đừng có afk! Boss vận công sắp xong rồi, thím còn không ngắt để làm gì? Chờ nó bạo phát thông cú thím chắc?”

Chờ đoàn trưởng đánh xong đi ra, đại lão đã dùng tiền mua xong bí kíp. Đoàn trưởng đổi một acc khác mở xe đánh phụ bản lần thứ hai.

Đoàn trưởng: “Đồ phá của tổ đội tui.”

Đại lão tổ đội.

Đoàn trưởng: “Đồ phá của vào bí cảnh đi.”

Đại lão vào bí cảnh.

Đoàn trưởng: “Đồ phá của xem qua hướng dẫn chưa?”

Đại lão: “Xem rồi, với lại tôi xài tiền của mình sao có thể tính là đồ phá của.”

Đoàn trưởng: “Còn dám tranh luận với ba ba?”

Đại lão bất đắc dĩ dở nửa ngày mới vượt lông được đoàn trưởng, đem đó bao đoàn vẫn tính là đồ, đại lão miễn cưỡng có được một bộ trang bị PVE.

Đại lão đến thành chính vào phe: “Ngày hôm nay thật lag.”

Đoàn trưởng: “Chúng ta là điểm tap phục (server phút), có chút tap (lag) là chuyện bình thường.”

(*) Điểm tap là , một chút tap cũng là , chơi chữ.

Chờ đến lúc đại lão vào phe đi vận tiêu, đoàn trưởng vui vẻ xách móng đi theo, rất là kiêu ngạo nói: “Để tui bảo vệ ông đi vận tiêu cho!”

Acc nhỏ vận tiêu buổi tối dễ dàng bị cướp, đoàn trưởng vượt cánh tay nắm thành quyền chuẩn bị trở tài.

Kết quả gặp phải cướp tiêu, đại lão căn bản không cho đoàn trưởng cơ hội hộ tiêu, xuống ngựa khổng chế ngược lại đối phương, bất giảm thương trực tiếp bỏ chạy, động tác vô cùng liền mạch.

13. Chương 13

Đoàn trưởng u oán: “Tại sao ông lại có thể chạy mất?”

Đại lão: “Cướp tiêu phần lớn có kỹ năng không cùi, mặc PVE phải dựa vào sát thương đề, đòn không giết được thăng đó thì hết cơ hội.”

Đoàn trưởng: “Tại sao ông không bị chém chết, ông ít máu như vậy, chờ chút sao trên người ông lại có nhiều buff như thế?”

Đại lão: “Bởi vì tôi để kỳ huyết thủ bảo toàn tính mạng với tìm mấy chị gái tốt bụng xin buff rồi mới đi áp tiêu.”

Đoàn trưởng: “Trước đây tui bị cướp tiêu sao ông không nhắc tui?”

Đại lão: “...”

Có thể nói là muốn nhìn thấy dáng vẻ ngốc nghếch chết vĩnh viễn trên đất của cậu sao? Đương nhiên không thể.

Sau đó đoàn trưởng còn đặc biệt vì đại lão mà mở đoàn dạy học một lần, tổng cộng dạy cách đánh đúng năm tiếng.

Đoàn viên cố định của đoàn trưởng đều nói đoàn trưởng điên rồi.

Đoàn trưởng: Tui đây là vì để có người có thể thay tui làm T chính, mấy thím cũng biết tui muốn đánh DPS đã lâu rồi

Đoàn viên A: T rất khó tìm hả?

Đoàn viên B: T có khó tìm hay không chúng ta không biết, nhưng ngộ biết bạn trai rất khó tìm

Đoàn viên C: Bộp bộp bộp bộp bộp (Kim Tam béo vỗ tay.GIF)

Đại lão còn chưa gia nhập đoàn cố định nên dĩ nhiên không biết được.

Hắn chỉ nói với đoàn trưởng rằng lúc đánh xong đoàn dạy học, hắn hoàn toàn hiểu rõ cái bí cảnh kia, bởi vì một đám tiểu bạch đem tất cả các lỗi có thể vi phạm đều phạm phải, các giai đoạn không thể nào phát động do rất nhiều kim đoàn lấy sát thương đè boss đều xuất hiện.

Đoàn trưởng: Vậy thì tốt quá, lần sau để ông T chính nhé

Tuần sau, đại lão liền cùng đoàn trưởng vào đoàn cố định làm T chính, đoàn trưởng rút cuộc cũng toại nguyện có thể đi DPS.

Từ đầu đến cuối phó bản, đoàn trưởng đều bộc lộ ra vui sướng tràn trề.

Đoàn trưởng: Nhìn DPS của ba ba đi này! Há? Mấy thím thấp hơn của tui đang làm gì? Xứng đáng với trang bị mà mấy thím dùng tiền đập không? Chúng nó đều bị mấy thím làm cho tức khóc kia kìa! Ê ê cái cậu dưới tui kia, DPS cậu thấp như vậy xứng đáng với vũ khí dòng cam mà cậu tốn 200 ngàn đập sao?

Đoàn viên: Tui không nói chuyện với người chơi ba năm chưa từng thấy vũ khí dòng cam

Đoàn trưởng: Ai nói tui không có vũ khí dòng cam! Cái [xxx Kiếm] này không phải vũ khí dòng cam sao?

Đoàn viên: Level 90 cả rồi, cậu còn dùng vũ khí dòng cam 70 có nhục mặt không?

Đại lão: Quả nhiên cậu rất đen

Đoàn trưởng: Ông phiền vãi!

Đánh xong, đại lão chính thức gia nhập team cố định của đoàn trưởng, thêm QQ vào nhóm, nhận được sự hoan nghênh nhiệt tình từ các đoàn viên.

Nhiệt tình đến mức khiến đại lão cảm thấy có chút sợ hãi, hội chị em phụ nữ cũng thống nhất dùng biểu tình hung bạo “Đừng nói gì hết, tui tui biết hết trơn dờ” để spam ngập nhóm chat.

Đại lão: Làm sao tôi thấy bọn họ là lạ

Đoàn trưởng: ... Tui cũng không biết gì hết

Đại lão: Cậu cũng quái lạ

Các đoàn viên: Không thể nói, không thể nói

Chơi PVE rất vui vẻ nhưng đại lão cũng không quên PVP, hắn hỏi trong nhóm có PVP hay không, muốn tìm đồng đội cùng đánh 22

Đoàn trưởng: Tại sao không đánh với tui?

Đoàn viên A: Đoàn trưởng: Đã hứa farm tiền với em, anh đều đã quên rồi sao?

Đoàn viên B: Đoàn trưởng: Bây giờ anh muốn đánh 22 cùng tiểu tỷ tỷ tiểu ca ca khác sao?

Đoàn viên C: Đoàn trưởng: Anh muốn đơn độc ở trong YY cùng người khác hai tiếng sao?

Đại lão: ...

Đoàn trưởng khó chịu: Tui giỡn thôi, ổng muốn lên điểm, muốn tìm người có thể phối hợp đánh cùng

Đêm đó không tìm được đồng đội thích hợp, đại lão cũng không vội vã, trái lại đoàn trưởng lại có tâm tình sa sút, không để ý đến đại lão.

Sau khi yên tĩnh lại, đại lão luôn cảm thấy thiếu cái gì, chủ động gọi đoàn trưởng đến bảo vệ mình áp tiêu.

Đoàn trưởng: Không có thời gian

Đại lão nhìn thấy toạ độ của cậu tại bản đồ bọn họ ngắm cảnh lần trước

Đại lão: Tôi bị cướp tiêu

Đoàn trưởng: Gọi tui đến nhặt bạc vụn sao?

Đại lão thở dài.

Trong hộp thư vẫn còn phụ ma cùng thuốc đoàn trưởng gửi tới.

Nhớ đến lần trước mở đoàn dạy học năm tiếng đồng hồ, đến cuối cổ họng của đoàn trưởng đều khan.

Đại lão chạy tới YY: “Tôi áp tiêu xong rồi, đánh 22 không?”

Đoàn trưởng: “Không phải ông muốn lên điểm sao?”

Đại lão hững hờ: “Chậm rãi sớm muộn cũng đều có thể đánh lên, không vội.”

Đoàn trưởng vui vẻ: “Vậy còn chờ gì nữa, đi thôi nào!”

Đoàn trưởng nhìn hai cái tên song song nhau trong đội đấu trường, cười khúc khích trên YY, mở mic tự do cũng không biết.

Đại lão châm điếu thuốc, nghĩ thầm: Mẹ kiếp.

14. Chương 14

Ngày ngày trôi qua, trang bị acc mới của đại lão cũng dần dần đi lên.

Có điều đại lão chỉ có một acc, đánh xong bí cảnh chờ CD liên không có chuyện gì làm. Cũng không muốn làm đại luyện, liên dứt khoát giúp mấy acc nhỏ của đoàn trưởng clear CD.

(Bí cảnh 25 người mỗi tuần chỉ đánh được một lần, phải chờ sang tuần mới CD xong mới có thể đánh lại.)

Đoàn trưởng nói không cần: “Tui không dự định chơi nhiều acc như vậy, định bán bớt mấy cái.”

Đại lão: “Tại sao?”

Đoàn trưởng tự nhiên khó mở miệng nói là cậu muốn chơi game cùng đại lão, không muốn thời gian vốn có đều lãng phí để clear CD: “Tui muốn đánh PVP với ông.”

Đại lão: “Không muốn làm máy tính bảng đồ chơi nữa?”

Đoàn trưởng giận: “Ông thật phiền, có thể đổi câu khác không.”

Đại lão nghe thấy ngữ khí thờ phỉ phò của đoàn trưởng liền cảm thấy đáng yêu, không nhịn được bật cười.

Đại lão dạy đoàn trưởng PVP thật sự là tay cầm tay.

Đại lão đi mượn acc các phái khác nhau, xài thử từng kỹ năng cho đoàn trưởng biết. Nói cho đoàn trưởng mỗi kỹ năng của từng phái, dạy đoàn trưởng làm sao nhìn buff, lại tự tay dắt đoàn trưởng đánh 22.

Dẫn cậu vào bản đồ, chỉ cho cậu chỗ nào có thể lag góc nhìn, nơi nào có thể đề phòng các phái tàng hình, ngay cả cách núp cột cũng từng bước dạy bảo.

Được đại lão tận tay giáo dục, đoàn trưởng tiến bộ thần tốc, ra dã ngoại cũng có thể ung dung hành mấy con gà.

Đoàn trưởng kể cho bạn thân nghe.

Bạn thân 1: PVP đều dạy dỗ đồ đệ như thế sao?

Bạn thân 2: Mẹ nó tui dạy vợ mình cũng không để tâm đến như thế, thím cẩn thận cúc hoa đấy.

Đoàn trưởng: ...

Đoàn trưởng nghĩ thầm: Cẩn thận cái rắm, tui còn mong ảnh có ý đồ với tui ấy chứ!

Chờ đến khi đoàn trưởng có thể một mình solo, đại lão dẫn đoàn trưởng đi đánh 33, còn đặc biệt tìm một buff cấp bậc đánh thuê.

Lần thứ nhất đánh lên điểm 33, đoàn trưởng vô cùng căng thẳng, liên tục nói với đại lão trên YY: “Tui thật căng thẳng, chân cũng phát run.”

Đại lão cười: “Sợ cái gì, cậu đi khai hoang kéo mười con quái chạy mất tám con, sắp diệt đoàn cậu cũng không căng thẳng cơ mà.”

Đoàn trưởng căng thẳng nên nói không suy nghĩ: “Hại bọn họ không sao, chứ đánh 33 không tốt sẽ hại ông, nên tui căng thẳng lắm.”

Buff bị đứt một đồng cầu lương đầy miệng, cắn hạt dưa nói: “Được rồi, mau xếp hàng đi!”

Đại lão bật cười ở màn hình máy tính bên kia.

Đánh ba ngày, rốt cuộc lên 2200.

Đoàn trưởng quả thực vui vẻ muốn chết: “Tui đánh lên 2200 rồi! Tui tự tay đánh lên đó! Trời ơi! Tui muốn chụp lại!”

Đại lão bắn cho đoàn trưởng một cái pháo hoa ở cửa đấu trường: “Chúc mừng.”

Đoàn trưởng: “Tại sao ông không nói ông muốn bắn pháo hoa! Ông nói sớm chúng ta đi chỗ nào đẹp đẹp chụp hình!”

Đại lão: “Không sao, trong túi tôi còn.”

Đoàn trưởng: “Vậy còn chờ gì nữa, đi đi đi! Tui muốn thử ở bản đồ mới ra kia! Chỗ đó chụp hình rất đẹp ~”

Buff bị lạnh lòng ở một bên: Bà mệ.

Hai người cứ ám muội như vậy, cũng không nói thẳng, ước chừng qua hơn nửa năm, đến thất tịch.

Nhiệm vụ thất tịch hai người cũng đều không đề cập với nhau, online liền tự giác tổ đội nhau đi làm. Đại lão trước giờ chỉ chuyên tâm vào đấu trường, chưa từng chơi cái này, vẫn là do đoàn trưởng dắt mới làm xong. Sau đó hai người đều ngầm hiểu ý đối trang sức eo thành Đồng Tâm Kết của nhiệm vụ thất tịch.

Lúc đại lão không ở trong YY, các đoàn viên đều nhao nhao bảo đoàn trưởng đi tỏ tình.

Đoàn trưởng: “Chỉ là bạn gay tốt thôi, mấy thím đừng nói lung tung.”

Các đoàn viên: “Bị tai trộm chuông lừa mình dối người.”

15. Chương 15

Từ khi đoàn trưởng càng ngày càng dính đại lão, vốn một tuần mở năm đoàn, bây giờ đoàn cố định một tuần một lần đoàn trưởng đều sắp không bảo đảm nổi.

Nếu như không phải acc chính của đoàn trưởng còn không có bán đi, các đoàn viên cảm thấy mỗi tuần khai hoang năm buổi tối đều phải giải tán.

Đoàn trưởng cũng chẳng thấy ngại, cũng may gặp phải lần thứ nhất giảm độ khó bí cảnh mới, khai hoang toàn thông ngay trước mắt. Cố ý sắp xếp một buổi chiều thứ bảy đánh toàn thông, ngày hôm đó mỗi người trong đoàn cố định xắn tay áo lên, dọc đường vô cùng thuận lợi, trực tiếp đẩy ngã boss cuối cùng.

Sau hai tiếng lúc rốt cuộc đánh xong boss, trong YY trở nên bùng cháy.

Chờ đến khi kết thúc kịch tình đi sờ rương ra vật phẩm cam để làm thần binh, mọi người càng phát điên.

Đoàn trưởng: “Tui muốn khóc, tui rốt cuộc cũng được nhìn thấy thần binh ngay trước mắt. Ba năm, cuối cùng tui cũng được viên mãn, giang hồ lớn như vậy, cảm ơn CCTV, cảm ơn Văn Kiêm, cảm ơn An tổng (tên boss), cảm ơn mọi người, cảm ơn các vị, cảm ơn, tui quá xúc động, tui không biết nói gì nữa.”

Các đoàn viên: Đấu giá nhanh lên! Tiền lương đều dựa vào nó đấy!

Đấu giá huyền tinh, 200 vạn trở xuống xoát rất nhanh, người đấu cũng rất nhiều. Kênh đoàn rầm rầm.

(*) 200 vạn là 2 triệu.

Cho đến sau 280 vạn, người đấu càng lúc càng ít, đến cuối chỉ còn lại đoàn trưởng cùng một đoàn viên thổ hào.

Đoàn trưởng: “Thổ hào thổ hào ơi, có thể cho tui một cơ hội không, tui muốn được làm một con người hoàn chỉnh!”

Thổ hào: Đừng nói cái gì hết, hai chúng ta đều đen như shit ấy, từ khi tui vào cái đoàn này chung với cậu, chưa bao giờ được thấy huyền tinh, bỏ qua cục này đợi cục sau chắc phải đợi đến level 100 quá.

Đoàn trưởng không biết xấu hổ nói: “Ba ơi, ba ơi, yêu con một lần này thôi!”

Thổ hào không thèm quan tâm: Ông nội ơi, tui ra giá cao nhất trong người tui rồi đấy, 300 vạn, cao hơn nữa là ông nội của cậu

Các đoàn viên: Há há há há há há há há người một nhà đều bị thiếu năng trí tuệ

Đoàn trưởng kêu rên trong YY.

Đại lão biết đoàn trưởng rất thích vẻ ngoài của thần binh 90, mỗi khi cậu có cơ hội đều sẽ nhắc đi nhắc lại với hắn.

Đoàn viên: Đấu nhanh đi! Đừng sợ.

Đoàn trưởng: “Bỏ qua bỏ qua, không chơi được với thổ hào.”

Đại lão: 310

Đại lão lén lút mật cho thổ hào.

Đại lão: Xin lỗi, tôi không phải cố ý chặn giá đấu của cậu, tôi chỉ muốn đấu cho đoàn trưởng

Thổ hào: ... Đã chặn giá đấu lại còn tú ân ái thật quá đáng mà!

Đoàn trưởng: “Đậu mớ mấy cái thể loại thổ hào thâm tàng bất lộ này!”

Trong đoàn có người là bạn của thổ hào, khó tránh khỏi không vui: Giá đấy là giá cho đoàn trưởng, chặn giá đấu như vậy không hay đâu

Thổ hào: Không sao, anh ta chính là đấu cho đoàn trưởng

Tất cả mọi người:????????????!!!!!!

Đại lão mở mic: “Cho đoàn trưởng đi. Tôi qua YY khác tìm người bán vàng.”

Lúc đại lão lui ra khỏi YY, tất cả bùng nổ trong nháy mắt.

Đoàn trưởng một mặt ngu người. Không rảnh quan tâm kênh đoàn cùng YY ồn ào, điên cuồng mật đại lão.

Đoàn trưởng:?????? Anh có ý gì vậy!?

Đại lão: Bọn họ nói em chơi ba năm đến cả vũ khí dòng cam cũng không có, đợi lát nữa có thần binh, vui chứ?

Đoàn trưởng: Mấu chốt của vấn đề là cái này sao?!

Đại lão thở dài: Nửa năm nay em không nhìn ra được sao?

Nửa năm qua, hai người mỗi ngày dính vào nhau, đoàn trưởng vốn có tâm tư kia, cậu cũng không phải đồ ngốc.

Lúc trước cậu chính là cảm thấy âm thanh của đại lão rất ôn nhu rất êm tai, mới nổi lên tâm tư không nên có, nghĩ thầm dù sao coi như là yêu đơn phương, cũng không hi vọng đối phương đáp lại mình.

Nửa năm qua đại lão đều nhân nhượng cậu mọi chuyện, đoàn trưởng cũng từng tưởng tượng qua, nhưng cậu sợ sệt, không dám nói, cứ thế lãng phí thời gian.

Đoàn trưởng trực tiếp vào tiểu YY của đại lão: “Anh cũng quá đột nhiên em biết làm sao em chỉ là đơn phương thích anh thôi anh có thể coi trọng em một chút không anh như vậy làm em không biết làm sao... Em có chút loạn...”

Đại lão rất bình tĩnh: “Tìm được người bán vàng rồi, em trước tiên lấy huyền tinh với phát lương đi.”

Đoàn trưởng: “Nếu không thì em gửi lại tiền cho anh, em bây giờ chỉ có 240 vạn, chờ có phí sinh hoạt tháng sau sẽ đem số tiền còn lại trả cho anh... Trời ơi, anh lần sau chơi trò này có thể nói cho em biết một tiếng được không em bây giờ sợ nha, hoa cúc của em có phải là sắp không giữ được?”

Đại lão vui vẻ: “Sau này rồi nói. Trước tiên rửa sạch sẽ đi.”

16. Chương 16

Ngày hôm sau, đoàn trưởng liền đi làm thần binh, chờ buổi tối đại lão online, cậu không chờ đợi được nữa mà kéo hắn đi chụp hình.

Đại lão thấy dáng vẻ cực kỳ vui của đoàn trưởng, thầm nghĩ ngàn vàng khó mua được một nụ cười, tiền này hắn tiêu có giá trị.

Đoàn trưởng nói muốn trả tiền theo từng đợt cho đại lão, nhưng đại lão đều từ chối.

Đoàn trưởng không thể làm gì khác hơn là lén lút lên acc của đại lão đi bí cảnh, kết quả vào đoàn ngoài gặp phải thổ hào.

Thổ hào: Ấy đồ đoàn trưởng phu nhân thật tình cỡ nhen, làm sao không đánh bí cảnh cùng đoàn trưởng

Đoàn trưởng: Tui là đoàn trưởng đây này

Thổ hào: Cậu onl acc của đại lão làm gì?

Đoàn trưởng: Đến đánh cuộc xem có rút huyền tinh không, tui mở đoàn đen quá

Thổ hào: Thật trùng hợp, tui cũng tính như vậy

Đoàn trưởng: Ha ha ha ha ha

ID của đại lão khá là kỳ ba: Buff tui là chó.

Mấy trị liệu trong đoàn kêu gào tuyệt đối không buff cho T chính, boobs đã bóp chết, một tia sữa cũng không phun cho!

Đoàn trưởng suy nghĩ một chút, relog đổi tên. Đoàn viên dồn dập nói có tiền thật ghê.

Thổ hào nhìn thấy đoàn trưởng đổi tên đại lão thành tên đôi, miệng đầy cầu lương sắp nghẹn chết cmnr.

Thần binh nào dễ ra như vậy, có điều lại rút vũ khí dòng cam đúng phái của đại lão.

Đoàn trưởng muốn đấu, phát hiện thổ hào cũng đấu, hai người chơi cùng một phái.

Đoàn trưởng: Cậu muốn làm thần binh cơ mà, cướp vũ khí dòng cam với tui làm gì

Thổ hào: Cậu nói mà không biết ngượng?!

Đoàn trưởng: Đại lão đến bây giờ một cây vũ khí dòng cam cũng không có, tui trước tiên kiếm cho anh ấy một cây, thần binh để lần sau

Thổ hào: Lẽ nào tui không phải sao?!

Đoàn trưởng: ... Thôi, đừng nói nhảm, đấu đi

Vũ khí dòng cam nguyên bản có thể võ tới 50 ngàn, bị hai người kia mạnh mẽ đấu tới 180 ngàn.

Đoàn viên 1: Em đang nằm mơ hả mấy thím? Em cho rằng ra vũ khí chiến sĩ đã thấy lương, nhưng bây giờ em nhìn mà ếu hiểu con mịe gì

Đoàn viên 2: Live stream thổ hào quyết đấu đây

Đoàn viên 3: Má ơi đây là lần đầu tiên tui nhìn thấy vũ khí chiến sĩ đấu quá 150 ngàn đó nha

Đoàn trưởng cùng thổ hào hai người liều mạng, tranh nhau đến 210 ngàn.

Thổ hào: Chung một đoàn đừng nên như vậy chứ!

Đoàn trưởng thâm trầm: Cậu không hiểu đâu, anh ấy đấu cho tui thần binh đó

Thổ hào nát tâm: Đâu má tui muốn báo công an! Tui làm sao lại đụng phải hai tên gay mấy người!

Đêm đó đại lão online liền nhìn thấy mình cầm vũ khí dòng cam tốt nghiệp phiên bản trước.

Đoàn trưởng: “Đi đánh cộc gỗ thử, xem DPS có bùng nổ hay không.”

Đại lão liếc mắt nhìn chat mật: “Thổ hào khóc lóc kể lể với anh, em bỏ ra 240 ngàn đấu giá, khiến cậu ta tức phát khóc.”

Đoàn trưởng: “Khóc đi khóc đi, trẻ nhỏ cần phải học hỏi mới khôn lớn được.”

Sau khi chọc thủng tầng giấy cửa sổ kia, hai người dường như cũng không có biến hoá gì đặc biệt, có điều so với trước đây càng dính nhau hơn.

Đại lão phát hiện đoàn trưởng là một tên đặc biệt biết làm nũng, làm nhiệm vụ thất bại sẽ muốn tìm mình làm nũng, khinh công té chết cũng muốn làm nũng, ngay cả đánh bí cảnh DPS thấp hơn mình đều phải làm nũng.

Đại lão: Em bị sao thế

Đoàn trưởng: Em không khống chế được mà

Sau đó số lần đoàn trưởng làm nũng rõ ràng càng lúc càng ít, một ngày kia, đoàn trưởng khinh công không cẩn thận lại ngã chết trước mặt đại lão, yên lặng về điểm hồi sinh.

Đại lão nghe thấy tiếng hít thở rất nặng bên kia YY, bèn nói: “Đừng nhịn. Cho em làm nũng này.”

Đoàn trưởng lập tức hờn dỗi oán trách bàn phím quá lag thiệt troll người, nói chung chính là tuy hứng một chút.

Đại lão yên lặng châm điếu thuốc nghĩ thầm, ày em ấy sao lại đáng yêu như thế, chính mình sắp xong đời rồi.

17. Chương 17

Còn một tháng sẽ đến tết âm lịch, đoàn trưởng sắp phải về nhà nghỉ lễ.

Đoàn trưởng đang cùng đại lão tán gẫu trên YY liền nhắc đến chuyện này, dự định đặt vé máy bay về nhà.

Đại lão: Em ở A đại đúng không?

Đoàn trưởng: Đúng vậy

Đại lão: Trước năm mới anh phải đến A thị đi công tác, có muốn gặp nhau một lần không?

Đoàn trưởng sợ hãi: ... Anh rút cuộc xuống tay với cúc hoa của em sao?

Đại lão cười chết: Ủ, rửa sạch sẽ một chút.

Nói thì nói như thế, nhưng đoàn trưởng vẫn cố ý chạy đến trung tâm thương mại mua một bộ quần áo mới, cắt kiểu tóc mới, tìm nữ khuê mật mượn mặt nạ đắp, đến ngày gặp mặt còn xịt một chút nước hoa tươi mát thanh nhã.

Vào hôm gặp nhau, đại lão nhìn thấy đoàn trưởng vốn rất đẹp lại hơi thêm chút trang điểm, quả thực có thể so với tiểu thục tử đang hot trong ti vi.

Đoàn trưởng vô cùng thẹn thùng, hai người đi xem phim dùng bữa, dọc đường đoàn trưởng đều đỏ ửng mặt, cũng không dám thở mạnh.

Đại lão thì bị dáng vẻ ngượng ngùng này của cậu làm cho ngứa ngáy trong lòng cực kỳ.

Lúc gần về, đại lão đưa đoàn trưởng trở lại ký túc xá.

Đoàn trưởng chớp chớp mắt, nhìn bạn học xung quanh đi đi lại lại, có tà tâm nhưng không có gan làm, đành phải chậm rãi bước lên lầu.

Đêm đó nấu cháo điện thoại.

Đoàn trưởng: “Em đẹp không? Ngày hôm nay anh đi chơi vui vẻ chứ?”

Đại lão: “Đẹp, rất vui vẻ.”

Đoàn trưởng: “... Vậy tại sao anh liên về?”

Đại lão: “Em hi vọng anh sẽ dẫn em đi sao?”

Đoàn trưởng: “... Ai.”

Tiếng nói đại lão khàn khàn: “Em nhìn dưới lầu.”

Đoàn trưởng không thể tin kéo màn cửa sổ ra, nhìn thấy đại lão mặc tây trang khoác áo măng tô đứng dưới lầu.

Cậu mau chóng mặc áo khoác chạy xuống.

Đại lão đứng bên cạnh xe, dập tắt điều thuốc, cười tựa sao trời.

Đoàn trưởng đỏ mặt: “Ai, anh cười lên rất đẹp trai.”

Đại lão kéo đoàn trưởng lên xe: “Em nghĩ kỹ chưa?”

Đoàn trưởng: “Anh đến giờ còn hỏi em cái này?”

Đại lão: “Anh cũng chưa từng yêu ai, vốn là muốn chậm rãi từng bước, thế nhưng sau khi em trở về, đầu anh đều nhớ đến em, làm sao cũng đều không nỡ để em đi.”

Đoàn trưởng nghe xong, trong tâm muốn nở hoa.

Đại lão do dự: “Chúng ta có thể thử xem sao? Thật lòng ấy, anh cũng suy nghĩ kỹ rồi, năm sau sẽ chuyển công tác đến A thị.”

Đáp lại hắn là một cái hôn nhẹ nhàng của đoàn trưởng.

Nhẹ đến rơi vào trong lòng.

Hết.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/pvp-dai-lao-cung-pve-doan-truong>